

steriet og miljøstyrelsen og har iøvrigt været forelagt for justitsministeriet, handelsministeriet, statsministeriet, ministeriet for Grønland, ministeriet for offentlige arbejder, boligministeriet, arbejdsministeriet og landbrugsministeriet.

Med hensyn til lovforslagets finansielle og administrative konsekvenser gælder det, at lovens administration kan nødvendiggøre ansættelse af en sagsbehandler i atomenergikommissionens sekretariat, såfremt der skal opføres atomkraftværker i Danmark. Den væsentligste arbejdsbyrde for myndighederne i forbindelse med introduktion af atomkraft i Danmark skønnes i øvrigt at ville falde på atomenergikommissionens Tilsyn med Nukleare Anlæg og forsøgsanlægget Risø, og såvel behandlingen af den omfattende sikkerhedsdokumentation, der ledsager en ansøgning om placering, opførelse og drift af et atomkraftværk, som det tilsyn, som udøves under værkets opførelse og drift, forudsætter tilstedeværelsen af en arbejdskraft, som i dag ikke fuldtud er til stede. Som det fremgår af forslaget § 4, stk. 5, påregnes der oprævet et gebyr for sikkerhedsmyndighedernes behandling af ansøgninger og udøvelse af tilsyn, og det er hensigten at fastsætte disse gebyrer således, at de herved opnåede indtægter for statskassen stort set modsvarer udgifterne ved sikkerhedsmyndighedernes virksomhed. De nødvendige personaleudvidelser forudsættes herved foretaget uden for de eksisterende rammer.

Det forventes ikke, at forslaget § 10 vil medføre administrative konsekvenser af betydning for miljøministeriet eller miljøstyrelsen.

Lovforslagets finansielle konsekvenser for elværkerne kan ikke på forhånd vurderes, men vil dog under ingen omstændigheder udgøre mere end et ubetydeligt tillæg til udgifterne ved atomkraftværkers opførelse og drift.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Paragraffen fastlægger lovens anvendelsesområde således, at denne omfatter alle anlæg og hertil knyttet virksomhed med henblik på den fredelige udnyttelse af atomenergien. Lovens område er således udvidet i forhold til 1962-loven om nukleare anlæg. I sidstnævnte lov er godkendelses- og kontrolbestemmelserne (kap. II) begrænset til kun at gælde anlæg, som er undergivet de forsikrings- og erstatningsbestemmelser, der findes i den øvrige del af loven. Hovedsynspunktet bag den hermed foreslåede udvidelse har været at sikre, at alle anlæg undergives tilsyn og kontrol fra myndighedernes side alene ud fra hensynet til sikkerheden og andre væsentlige,

almene interesser; herved medtages i modsætning til tidligere også laboratorier m.v. samt anden virksomhed i forbindelse med atomenergiens fredelige udnyttelse, såsom udvinding af nukleart brændsel og behandling af ubestruket, naturligt uran.

Udtrykkene „nukleart reaktoranlæg“, „nukleart brændsel“ og „radioaktivt produkt“ er anvendt i overensstemmelse med definitionerne i lov nr. 332 af 12. juni 1974 om erstatning for atomskader. Loven omfatter følgelig ikke den nukleare fusionsproces, d.v.s. sammensmeltning af lette atomkerner, idet udnyttelsen af denne proces ikke antages at være nært forestående. Loven gælder heller ikke for anlæg til fremstilling af radioisotoper på anden måde end ved anvendelse af nukleart brændsel eller for anlæg til opbevaring af således fremstillede radioisotoper. For disse anlæg gælder bestemmelserne i lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer.

Under paragraffens gruppe 1 hører anlæg for energiproduktion eller anden styret anvendelse af atomenergiprocesser i nukleart brændsel, d.v.s. foruden nukleare reaktoranlæg (atomkraftværker, forsøgsreaktorer m.m.) også anlæg som strålingskilde med teknisk-videnskabelige formål (underkritiske opstillinger).

Gruppe 2 omfatter alle anlæg for fremstilling af nukleart brændsel regnet fra brydning af malm eller oparbejdning af brugt brændsel til tilvirkning af det endelige brændselsprodukt. Endvidere anlæg for anden bearbejdning af radioaktive produkter, herunder isotopproduktion samt anlæg for opbevaring af nyt nukleart brændsel eller radioaktivt produkt, herunder affald. Med hensyn til visse radioisotoper, der ikke omfattes af loven, f.eks. ikkebrugsfærdige, der importeres af sundhedsstyrelsens Isotop-apotek, henvises til § 11, stk. 2.

Midlertidig opbevaring under transport skal dog henføres til den følgende gruppe 3.

Gruppe 3 omfatter transport og dertil hørende udstyr vedrørende radioaktive produkter, herunder affald, beregnet til anvendelse på eller hidrørende fra de i gruppe 1 og 2 nævnte anlæg. Transport af radioisotoper henhører ligesom brugen af disse under radioaktivitetsloven (lov nr. 94 af 31. marts 1953 om brug m.v. af radioaktive stoffer), jfr. bemærkningen til § 11, stk. 2.

Til § 2.

I modsætning til de gældende bestemmelser, jfr. bekendtgørelse af 1963, §§ 3-4, der omhandler tilladelse til bygning og til drift af atomanlæg, fastslår paragraffen udtrykkeligt, at også placering, det vil reelt sige anvendelse af et nærmere geografisk be-